

# **Одлука којом се додатно продужава важење Одлуке од 31. јула 2002. год. до 15. маја 2003. год.**

*Користећи се овлашћењима која су дата високом представнику чланом V Анекса 10 (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи за тумачење споменутог Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем је високи представник овлаштен да “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Уговора”;*

*Позивајући се на став XI.2 Закључака са конференције Савјета за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи за тумачење Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним,” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и “мјере у сврху обезбјеђења имплементације Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;*

*Позивајући се на Декларацију Управног одбора Савјета за имплементацију мира усвојену на нивоу политичких директора на конференцији у Бриселу која је одржана 30. јануара 2003. године, на којој је Управни одбор Савјета за имплементацију*

мира у потпуности подржао Стратегију имплементације Анекса VII Општег оквирног мировног споразума, коју су израдили УНХЦР, ОХР и Министарство за људска права, а министар за људска права и избјеглице Босне и Херцеговине оцијенио као динамичан домаћи оквир за даљи напредак у области повратка избјеглица и расељених лица.

*Позивајући се такође на Одлуку високог представника од 27. априла 2000. год. којом је забранио, између осталог, располагање, додјелу, пренос или продају имовине у државној својини, укључујући ранију имовину у друштвеној својини, ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 13/00, "Службене новине Федерације Босне и Херцеговине", бр. 17/00 и "Службени гласник Републике Српске", бр. 12/00) и чија је важење продужено 20. децембра 2000. год. ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 34/00, "Службене новине Федерације Босне и Херцеговине", бр. 56/00 и "Службени гласник Републике Српске", бр. 44/00) и поново 30. марта 2001. године ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 11/01, "Службене новине Федерације Босне и Херцеговине", бр. 15/01 и "Службени гласник Републике Српске", бр. 17/01) те 31. јула 2002. године ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 24/02, "Службене новине Федерације Босне и Херцеговине", бр. 43/02 и "Службени гласник Републике Српске", бр. 49/02);*

*Констатујући даље да на цијелој територији Босне и Херцеговине не постоје услови који би требали омогућити органима власти ентитета и државе да располажу или на други начин додјељују имовину у државној својини, укључујући ранију имовину у друштвеној својини, на начин који није дискриминаторски и који је у интересу грађана;*

*Узимајући у обзир, имајући на уму и констатујући горе наведено, високи представник доноси следећу:*

### **ОДЛУКУ**

**којом се додатно продужава важење Одлуке од 31. јула 2002.**

**год. до 15. маја 2003. год.**

Наведена одлука се доноси како би се органима власти Босне и Херцеговине и њених ентитета омогућило да најкасније до 15. маја 2003. године усвоје усаглашене законе којима се уређује промет и располагање имовином у државној својини, укључујући ранију имовину у друштвеној својини.

До 15. маја 2003. године, горе наведени, органи власти Босне и Херцеговине и њених ентитета дужни су да преузму пуну одговорност да обезбиједе да се додјела имовине у државној својини, укључујући и ранију имовину у друштвеној својини, врши на начин који није дискриминаторски и који је у најбољем интересу грађана Босне и Херцеговине.

Ова Одлука, која одмах ступа на снагу, се без одлагања се објављује у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине” и “Службеном гласнику Републике Српске”.

*Сарајево, 31. март 2003. године*

*Педи Ешдаун*

*Високи представник*